

La Escena Catalana

Setmanari català de literatura

Dedicat á fomentar el Teatre de la terra. ⚙ Sortirà cada dissapte

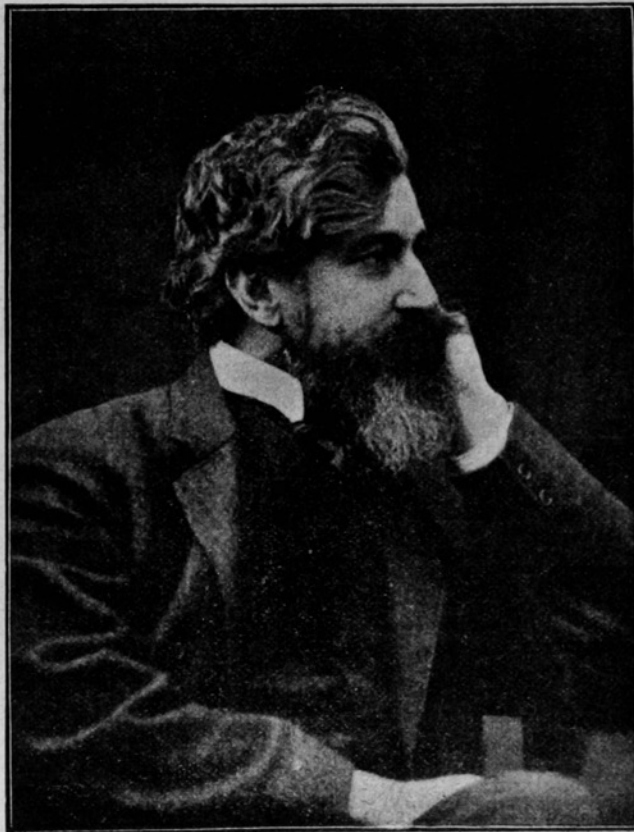
PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre 2'00 Ptas.
Un any 7'50 »
Número solt: 15 Céntims.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer Petritxol, núm. 2.
IMPREMPTA DE SALVADOR BONAVIA

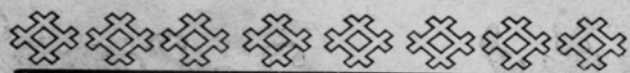
UN ÉXIT AL ROMEA



SANTIAGO RUSIÑOL
Autor de la gran obra "La Mare"

Segón folletí

Lo
Ferrer
de Tall



LA MARE

Obra en quatre actes y en prosa

(Fragment del acte Primer)

MANEL y ROSA

Rosa. ¿Qué volen dir, noy?

Manel. Que han de volguer dir: volen dir... lo que 'm diuhen tots cada día. Aquesta guerra que tenen ab mí, perque dibuixo y perque pinto.

Rosa. ¿Quina guerra?

Manel. La de sempre. La que fan els homes... naturals, á n' els que no pensan com ells.

Rosa. ¿Pero perquè?

Manel. Qué sé jo. Perque com que son més que nosaltres es pensan tenir rahó. Jo ja sab que no he fet de jove; que 'n comptes de anar al ball com van els joves-m' he passat las vetllas llegint; que no sé lo qu' es festejar; que som á la festa major, y que per mí la millor festa es no ferne, ó ferla al meu modo, donchs per aixó; per aixó 'm contrarián, perque el que no fá com els altres, els altres sembla que 's ofenguin y vulguin atormentarlo.

Rosa. Vaja, no 't donguis torment.

Manel. Es qu' es aixís, mare; tal com li dich. No sé que ho fá, ni sé 'l perquè, pero tothom parla bé dels artistes, y ningú els vol á casa seva. Quan comensaba á dibuixar d' esma, vosté ho sab, fins els pares duyan las criaturas per ensenyarlos els meus dibuixos. La pintura els semblava una gracia, allavoras, un adorno, una habilitat pero desde que un vol pujar, y que pujant, ja no l' entretenen, en contes de donar coratje, sembla que vulguin enfonsarlo.

Rosa. Es veritat, pero no te 'n estranyis. Fins á mí, que soch la teva mare, 'm fá por aquest exaltament que tens.

Manel. ¿Y perquè?

Rosa. No ho sé, pero 'm fá molta por el teu camí. Jo no sé si lo que fás está bé ó no. Als ulls d' una mare, tot lo que fan els fills está bé. M' ensenyarias las estampas del revés, y si las estampas fóssin tevas també las trobaria ben fetas; pero no es lo que fás, lo que m' espanta. M' espanta, la vida que he sentit á dir qu' han de dur els qu' emprenen aquest ofici, que jo no sé com ne diuhen, pero que sé que no es el nostre, y qu' está plé de perills y de penas.

Manel. Si la vida del pintor es la vida més hermosa, mare.

Rosa. Pot ser hermosa, pero deu ser trista.

Manel. ¿Y de qué té por, aveyám, digui?

Rosa. No ho sé. A mi m' han dit, que 'l que vol seguir lo que tu vols, aixó d' anar á fer pinturas pel mon, un día ó altre té de deixar la seva casa, de deixarho tot, fill meu, per anarsen terra

enllá, com una mena de soldat, patint de miseria y de tristesa. M' han dit que 'ls fills se perden, no sé ahont; que á las ciutats ahont han d' anar, totas las tentacions els voltan: m' han dit... (*plora.*) m' han dit, pobre de mí! que un cop lluny, ja no 's recordan may mes d' aquell reconet ahont van neixer.

Manel. Li han dit malament, els que li han dit. Allí ahont van, els que hi van ab bon desitj se fan homes, viuhen; viuhen, com no 's pot viurer á n' els poblets; tothom els coneix, y els admira; veuhen els colors hermosos del mon, y tornan, y son orgull de casa seva.

Rosa. No tornan, fill meu. No tornan. Ja ho sé jo, y si arriban á tornar trovan á la mare... morta.

Manel. Vaja, dona, no sigui aixís.

Rosa. No; si 't dich aixó, no es que me 'n planyi. Ja sé que la mare, es com un arbre, y el fill el fruyt: aixó ja ho sé; y que quan l' arbre ha donat fruyt ja ha complert y té de morir. Ho dich, perque tu ja sabs, que no podria pas viure sense tú, y que aniria allá ahont volguessis, pero, que també estimo aquest forn: aquest forn que vá montar el teu pare, al cel sia: y sé que trevallant anem vivint, pero no més que vivint, y sé que la caseta es nostra y que no 'ns falta res, gracia á Deu, y que no 'ns faltarà res, mentres tu hi sigas, pero que si un día te 'n anessis, jo tindria... tindria que partirme el cor; el que 's quedaria aquí, ó el que tú te 'n emportarias.

Manel. Mare; y si pogués anármen y sien comptes de ser lo qu' are soch, li tornés un fill que se 'n parlés, y que 'n comptes de deixarla á n' aquest recó de món, la pogués portar per tot, ¿no estaria mes contenta?

Rosa. N' estaria per tú, pero no per mí.

Manel. ¿Y si tornés gran y plé de gloria?

Rosa. Jo 't vuy honrat y dret... igual. No tinch cap més ambició.

Manel. Mare. Ja ho soch de bó y honrat. Ho soch. Li juro que ho soch. Pero 'm friso aquí dintre, 'm friso, y creguim que no hi tinch cap culpa; però jo no sé d' ahont me vé... no sé si es un cástich ó una sort, pero m' han obert una finestra desde ahont s' obrirá un cel blau, y ó bé 'm consumiré aquí en el poble, ó bé 'm tiraré per la finestra per anar á la blavor o per matarme.

Rosa. ¿Qué dius?

Manel. Si. No puch viure. No hi puch fer més; pero no puch viurehi. Hi há una cosa que no sé lo qu' es; que 'n diuhen anar á lluytar, á viurer, art; lo que siga; que jo la vull y la desitjo, sé qu' es com un mar; un mar molt ample, y sé que jo m' hi vull tirar y que no sé com se neda.

Rosa. No t' entench, pero 'm fás por: veig que 't da-leixes per una cosa que l' estimas mes qu' á mí.

Manel. ¿Si 'l vull aquest art! El vull més que á mi mateix.

Rosa. Y més que á tot, aixó ja ho sé; aixó ja ho sé y no tinch celos y cregas que per no tenirne es necessita ser mare...

Manel. Si no 'n té de tenir de celos. Si aquest desitj que tinch de pujar es més per vosté que per mí; y pujaré. Jo li asseguro. Tinch la vocació,

finch la fé, y finch una forsa que m' empeny aquí dintre 'l pit, que no pot ser més que l'esperansa.

Rosa. Fill meu!

Manel. El meu nom qu' are no coneix ningú, com las rodonas que fa l' aigua, quan hi goteja la font s' anirà extenent per tot arreu, fins qu' arribará aquí al poble; y després fins farà claror, si mare, claror, y la claror arribará á vostè, y li donará caliu per consolarli la vellea.

Rosa. Ho veus com et trastornas, fill meu. (plora.)

Manel. ¿Perqué plora?

Rosa. Ploro de goig de sentirte, y de pena de lo que 'm dius.

Manel. Si será: si tot aixó será.

Rosa. Ets pobre, y som pobres. Que no 't recordas que som pobres?

Manel. (Amargament.) Ja ho sé.

Rosa. Que no ho sabs que no hi haurá ningú que t' ajudi?

Manel. Es veritat.

Rosa. ¿Que no 't recordas ahont vius? ¿Que no veus ahont som? Mirat y miram; som uns forners. Pensa que no som més qu' uns forners.

Manel. Ja ho sé; pero hi há moments que somio, y 'm penso que 'l somni es veritat: som no més uns forners y pobres; ¿pero no es ben trist sentirse alas y haver nascut en una gabia?

Rosa. Si t' hagués pogut fer neixer en un palau, creume que hi haurias nascut.

Manel. No son palaus ni riquesas; son forsas, son medis, es sostén lo que voldria el meu cor.

Rosa. Y el meu no més en necessita una de cosa, Manel. Et necessita á tú... á tú... y rés més qu' á tú. Jo ni sé de tot lo que 'm parlas, pero sempre sabré d' una cosa. D' estar contenta si tu n' estás; de plorar si ploras, y de morir-me si morint et pogués portar l'alegría.

Manel. (Abrassantla.) Vosté si qu' es una mare.

Rosa. Ho hauria sigut per molts fills, y no més t' he tingut á tú, conta si te 'n tinch de ser de mare.

Manel. Perdonim, y no 'n parlém més.

SANTIAGO RUSIÑOL



ROMEA

Sol ponent.—Drama lirich en un acte y en prosa, lletra y música de J. Camps Arnau.

D' un assumpto trivial y gastat ja en el teatre, l' autor de «Sol ponent» s' ha engiponat unas quantas escenas sense consistencia y

en ellas hi fa jugar uns personatjes sense relleu ni forsa dramática, per lo que 's fa pesada l' obra é incomprensible l' argument.

Malgrat aixó, es de notar quelcóm de facilitat en el diálech, lo que 'ns fa creurer que si l' autor s' hagués enamorat d' un altre assumpto podria ser aplaudit ab justicia.

La música está al nivell del llibre.

Al acabar la representació el públich aplaudí y demaná l' autor.

Tots els actors procuraren portar la nau á port y casi pot dirse que ells la salvaren del naufragi, per lo que s' ha de felicitar á las Sras. Parreño y Jarque.

En Fuentes, ab sas exageracions cómicas ho animá bastant, y en Viñas, Sirvent, Martí, Santolaria, Virgili y Doménech, ho treballaren.

Divagant.—Monólech en prosa, original de Pericle Pieri, traduhit al catalá per Joseph Burgas.

En Novelli ens el havia deixat saborejar y en guárdavam molts bons recorts d' aquest monólech. En Burgas, enamorat pel mateix motiu el traduhí al catalá y confia sa difícil execució al celebrat actor Viñas, qui va treuren tot el partit possible, per lo que li valgué ser cridat á las taulas repetidas vegadas.

Esplay.—Monólech serio escrit en prosa per J. Grau Romeu.

Un pobre obrer, un treballador que aprofita el rato de l' hora d' esmorsar, pera oferir-se al públich y explicarli sas intimitats.

S' escolta ab atenció é interessaren sas declaracions, per lo que li valgué aplausos al intérprete, el primer actor Antoni Piera, qui ho representá ab carinyo, fent gala de son talent artístich.

La mare.—Obra en quatre actes, escrita en prosa, original de Santiago Rusiñol.

En algunas ocasions al tractar de certs mérits que deu possehir tot autor dramátich, el públich había escatimat l' aplauso envers al pintor-poeta Rusiñol, mes avuy, un cop estrenada sa última producció «La mare», li farà justicia y el proclamará mestre... en tot, (com diu aquell tipo dels «Jochs Florals de Camprosa»).

Es «La mare» un drama passional, una obra sencera; l' autor s' enamora d' un assumpto, l' exposa bé, presenta un problema... y el resolt, tot ab sentiment artístich y ab justicia humana, seguint sempre la realitat pura.

Estém del tot conformes ab l' obra, per xó, abstenintnos de ferne la crítica, dirém que valent tant com valen totas las demés obras d' en Rusiñol, aquesta val mes que totas las altrás juntas. Y si á algú li sembla exagerat doném temps al temps y esperém.

Parlém dels actors:

Tots ho feren bé, mes, algú no deu alabar-seli el seu treball ja que el papé s' ho porta y l' aplauso es segú, dihem aixó referintnos

al Sr. Barbosa que accentuà massa la nota y en alguns passatges comprometia las sevas condicions artísticas.

L'heroe va ser en Viñas, ab molta justícia va escullirseli aquell paper que tant agrada á tots y tant celebrat se veu durant el transcurs de l'obra. Si no estiguessim covenuts de que en Viñas es un gran artista, ho proclamariam al veureli fer l'Albert de «La mare».

En Piera, ab la discreció de que sempre ell fa gala, va encarregar-se d'un paper relativament petit, pero que al presentarlo ell adquireix relleu en las taulas.

El gran Soler, el veterano actor... no cal dirho; se ha vist may res fet per ell que no sigui ab magistral interpretació?

En Daroqui, en Virgili, en Capdevila (Carles) y en Santolaria, aguantan be els seus tipos.

La Clemente, ab aquesta obra acaba de confirmar el seu talent. El paper de protagonista (característica) confiat á n'ella se sosté y el broda ab una mena de detalls que la fan digna del aplauso que el públich li tributá.

Ab molt acert y carácter presenta el seu paper la Parreño, y altre tant debém dir de la Baró que adelanta ab passos agegantats en sa carrera artística. La Ballvé, bé. En resúm, una representació magistral digna del drama. L'èxit siguié estruendós, el mes gran de la temporada, un èxit que fa recordar els de «Els Vells» y de «Les Garces».

En el primer acte s'hi lluheix una preciosa decoració d'una fleca de poblet, veyentshi el forn, la rebotiga, la botiga ab taulell y llurs aparadors, y, al fons, el carrer ab un cop de vista preciós. Aquesta decoració, que siguié molt celebrada, es obra del distingit escenograf Maurici Vilumara.

Felicitém al autor, als actors y á la empresa, pro especialment al públich que ja feya temps que's dalia per saborejar cosa bona.

CENTRE FIVALLER (Aribau, 21)

Branca morta.—Quadro dramátich, d'en J. Jordá y Vives.

Pot estar satisfet l'autor d'aquesta obreta, ja que el públich quedá complascut y ho demostrá ab un aplauso general.

En la representació hi prengueren part y en sortiren molt airosos, la Srta. Prats y els Srs. Mir, Castellví y Vallés.

SALA MONTSERRAT (Manresa.)

La broma de D. Serafi.—Humorada cómica en un acte, original d'en March Miravittles.

El diumenje dia 10, tingué lloch en l'esmentat Teatre, l'estreno de aquesta obra, propia pera ésser representada en la temporada de carnaval; fou molt aplaudida pe'ls xistes de bona mena que conté, valguent en cada sessió un franch aplauso al autor y als artistas que la interpretaren, sobresurtint en moltes escenas la Srta. Leffitte; y d'una

manera magistral els Srs. Gracia, Tarrés y J. Girbau.

Felicitém coralment al Sr. Miravittles y esperém veurer novament algun altre producció com² la «Mala Madrastra», que es l'obra capdal seva, y que, deixá á Manresa recorts inesborrables.



Centre autonomista catalá (S. Gervasi.)

Un plé á vessar s'hi vejà el diumenje ab motiu de la representació del preciós drama del' Igl'sias L'escorsó, que executaren admirablement la Srta. Rosa Mimó y els Srs. Guimarà y Carrera encarregats dels papers de «Laya, Jordi y Llorens», resultant á la altura de verdaders artistas. També la Sra. Maria de Zuri y els Srs. Amills, Estradé y Ayné cooperaren al bon ajust de la representació, sent tots mereixedors de aplausos.

La concurrencia vejé ab molt agrado que's posés en escena aquesta obra del Teatre modern catalá.

Lleivor Catalana (S. Simplicí.)

Al' una numerosa y distingida concurrencia va representarse el prop passat dissapte 'l drama d'en Guimerá *Maria Rosa*; ens semblá que l'obra portava mes ensajos en sos primers actes que 'n l'últim, també notarem que els personatjes se movian ab poch gust, cosa que fem evident á la direcció. No deixarem de fer constar que treballaren tots ab amor y que tenian estudiats sos papers, cosa que fou premiada per l'auditori ab un fort aplauso al final de l'obra, que 'ls obligá á sortir novament.

La vetlla's passá agradable; llástima que á causa en molta part, de no comensar á l'hora anunciada, s'en sortis tant tart.

Nova Colonia Gironina

El passat diumenje se representá la comedia *Lò Sant Cristó Grós*, en la que estigueren molt acertats la Sta. Guillot, Sra. Cassases, y 'ls Srs. Ramis, Comas, Porqueras, Solanas y altres.

Al Sr. Roger li recomaném que no's posi á fer galans, que no serveix, aquestas són observacions que no caldrian ferse, tractantse del director.

Proximament es posará en escena lo drama *Maria Rosa*.

Centre Fivaller (Aribau, 21.)

El día 16 va darse una funció á benefici de las Escuelas Catalanas del districte sisé y orfanets y bordets patrocinats per L'amich del Poble Catalá.

Se representá la preciosa comedia en tres actes, d'en Pous Pagés. *L'endemá de bodas*, lluhintshi en la representació las Srtas. Prat y Navarro y els Srs. Castelló, Vallés, Mir, Jimeno y Roca.

A continuació va estrenarse un quadro dramátich de J. Jordá y Vives, titulat *Branca morta*, del que parlem en la secció corresponent.

Juvent Artistich (Mercaders, 26.)

Diuenje passat va representarse *Un bon debut*, d' Armengol: *Els grills de las sebas*, de Roig y Millá, y *A cal sabater*, d' Asmarats.

Vista Alegre (Gracia.)

Baix la direcció de Don Joseph Roig, tingué lloch el passat diuenje una escullida funció, posantse en escena el dráma de 'n Feliu y Codina, *La Bolva d' or*, que fou desempenyat per la Sra. Varela y el Sr. Roig Calaf, Domínguez, Puig-garriga y Debrío, finalisant ab la comedia de Férrer y Codina, *Las Carolinas*, que agradá molt.

Unió Republicana (Gracia.)

Diuenje, dia 17 á la nit, posaren en escena baix la direcció del Sr. Francisco Janer, el dráma en tres actes *Riu avall*, á benefici del Sr. Cañellas y ab la co-operació de la Sra. Runies que junts ab tots els demés formaren un bon conjunt.

El Artesano (Gracia.)

El psasat diuenje se representá el drama d' en F. Xavier Godo, *Els dos Crepuscles*, que fou representat ab verdader carinyo per las Srtas. Loran, Dernis (D. P.) y els Srs. Puig, Debenat y Gonfaus.

Demá se representará el drama del gran Pitarra, *La Dida*, debutant l' actor Emili Millo.

Agrupació La Filantrópica (Gracia.)

El passat diuenje, se representaren las comedias *Lo Pronunciament*, *Mala nit*, *Un bon debut*, que foren desempenyadas per la Srta. Pahissa y els Srs. Graells, Cadoñer, Santamaria y Jovanet.

La direcció á cárrech del Sr. Cais.

Ateneu Obrer del districte segon

El diuenje prop passat va representarse an aquest Ateneu *Lo Sant Cristó Gros*, y per fi de festa *Viatje de boda*, en comptes de *Fugar á casats*, com s' havia anunciat; prengueren part en ditas representacions las Sras. Bosch (mare y filla) y els Srs. Solá, Garrigó, Munné, Rovira, Coderchs y Castelló (J.) que estigueren bastant acertats en sos respectius papers com aficionats y foren aplaudits.

Per demá diuenje s' anuncia *La Creu de la Masia*, y el diálech de Barbosa *Fugar á casats*.

Ateneo republicá del seté districte

Per la secció cómic dramática que dirigeixen els Srs. Ojeda y Miró, ab la cooperació de la primera actriu Carlota Llobet, s' ha representat ab molt éxit el drama d' en Pitarra *Las euras del más*, y el de Iglesias *La resclosa*.

Hi ha en estudi altres obras que denotan el grau del cultura de aquesta important societat.

Antichs Guerrers.

El passat diuenje á la nit posaren en escena la comedia en 2 actes. *El Padron Municipal*, en quin desempenyo s' hi van distingir els Srs: Pruna, Castelló, Tarramade y Colóm. Las actrius, bona voluntat; las criaturas, regular. Ab *La Mala Sombra*, que la representaren debutans, res, un panxó de riure. Adverteixo als aficionats d' aquesta lluida societat que 's güanyarán sempre mes simpatias representant obras de casa.

Avant (Agrupació Dramática Catalana.)

Diuenje prop-passat posaren en escena el drama d' en Joaquin Roig, *Fatricida*, distingintse en l' execució la Srta. Durán que en sortí molt airosa y els Srs. Saladrigas, Vallejo, Vidal, Huguet, Lladó. Blanchs y Albiol, no estigueren de bon tros tant afortunats com en altres obras. Després ferem la comedia de J. M. Pous, *Mala Nit*, representada per la Srta. Durán y els Srs. Blanch, Lluch y Molinas; execució una mica fluxeta.

Els recomaném pera las successivas representacions una mica mes de puntualitat.

Aplech Joventut Artística

En lo local de dita societat y en la vetllada del prop-passat diuenje se representaren las pessas *Las Carolinas* y *Lo llit del capitá*, lluhintshi en son desempenyo la Srta. Fernandez y 'ls Srs. Saugés, Venavent, Agues, Miguel y Vidal. Tambe 's posá en escena una comedia castellana quin conjunt no fou molt agradable, degut sens dupte á falta de ensatjos.

Pe 'l 10 de Mars. 'l dráma de 'l gran Guimerá *Maria Rosa*.

Societat La Alianza (Poble Nou.)

La representació del drama *Terra baixa*, feta el passat diuenje, satisfé per complert al auditori, puig á mes d' una magistral execució, van gaudir de la visita del eminent Guimerá, qui va veures obligat á sortir varias vegadas á las taulas per acallar els xardorosos aplaudiments.

El aficionat primer actor Sr. Terrades, encarregat del protagonista ho representá ab molt carinyo fent relluir condicions envejables per actors aficionats. També siguié aplaudida la Sra. Zemora y els demés que 'ls sacundaren.

Per final se representá *Cura de Moro*.

La Nova Llealtat

El dia 16 va tenir lloch una funció á benefici del jove Manel Herrera.

El noy Lluís Valois, va tocar ab molta justesa varias pessas d' acordeón ab dos teclats, essent molt aplaudit al final de cada pessa.

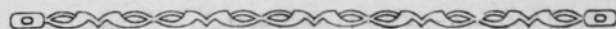
El Sr. Tormo, va representar lo monólech *En Nofre Llonsa*, ab bastanta justesa.

El Sr. Calvet, va cantar magistralment dos árias de bariton ab molt aplausos y felicitacions, merexentl' l' honor de repetició de la primera.

Círcol de Propietaris (Sant Gervasi.)

Diuenje dia 17 per la tarde posaren en escena la comedia en 2 actes *Robo en despoblado*, desempenyat pels Srs. Fernandez, Puerta, Aleu y Teixidor, y las Sras. Carreras, Marsili y senyoreta Martínez, sobre-sortint de dits actors els senyors Puerta, Fernandez y Sra. Carreras.

Pel diuenje, 24 se prepara una funció en honor de la Sra. Lluís Marsili d' Aleu.



De nostres Corresponsals



Sta. COLOMA de FARNÉS.—Els joves aficionats de la «Joventut Farnense», que tant temps treballan per lo desvetllament del Teatre Català en aquesta població, donantnos las respectivas funcions morals que son molt ben acullidas pel públich, el diumenje prop passat posaren en escena el drama titutat *Incapacitat*, que fou representat ab un acert propi sols de aquestos aficionats, distingintse en sos papers de protagonista 'ls senyors Angel Camps, Rosendo Capdevila y están en son propi caràcter els demés.

Finalisá la funció ab la xistosíssima pessa *La profesó de Corpus*, de Millá y Bonavía, y per fi de festa 'l jove Joan Torrens representá el monólech *Ecce-homo*, tant la pessa com el monólech tot de primera.

Sant CELONI.—«Centre Popular.» El dia 24 se posará en escena el drama del immortal Pitarra *Lo Monjo negre*, per quina funció está contractada la aplaudida dama Guadalupe Alentorn.

ISONA.—«Joventut Isonenca.» El día de la Candelera va posarse en escena la pessa d' en J. Maria Pous *El polissón*, el monólech de l' Asmarats *Prou comedia!* y la joguina d' en R. Muntaner *Ditzós Tenorio*, ab molt bona execució per part de la Srta. Espina y dels Srs. Badía, Barné y Roca.

MANLLEU.—En la «Joventut catòlica» s' ha representat aquets darrers días las comedias *En Joan de la calma* y *La pubilla del barber*, havent sortit ayrosos de son desempenyo els aficionats. També en el «Patronat obrer» hi ha hagut funció, haventse posat en escena *El fill del creuhat* y *Una casa com un cel*.

BADALONA.—«Teatre Cervantes.» Hi actúa la companyia de sarsuela gran del Mtre. Parera, ab las tiples senyoretas Amparo González y María Faura, el tenor Punseti, tenor cómic Casas y altres elements. Ha representat *Kikiriki*, d' en Colomer, alternant ab son repertori.

«Cofradía del S. Cor de María.» Darrerament han posat en escena la comedia *En Joan de la calma*, ab molt aplauso, havent sobressurtit els Srs. Nadal, Busquets, Fornaguera, Capella, Pulgar, Gibernau y Guix. Acabá la funció ab *Un maginet*, pels Srs. Aymerich, Pujol y altres.

SABADELL.—(Creu alta.) «Societat Coral Colón.» El diumenje día 17, com á primera funció de la temporada de Guaresma, la agrupació de la mateixa, posá en escena el drama de D. Manel Rovira y Serra, *L' Aliga Negra*, portantse com á bonas las Sras. Durán y Alentorn y els aficionats Srs. Figueras (M.), Tres, Estrada, Cruells, Girbau, Badell, Playá, Bosuns, Ubach, Figueras (I.), Lleonar y Vila que hi feren una verdadera creació y principalment el senyor Figueras (M.) y Cruells.

La concurrència que omplenava el local va quedar molt satisfeta.

SABADELL.—«Esbarjo de S. Joseph.» (Sucursal de la Acadèmia Catòlica.) El dia 17 del corrent, se representá el drama *Dos fills*, la execució sortí ajustada, esceptuantels

senyors Más y Estivell que no es feren càrrech de llurs tipos.

Per fi de festa representaren *Un per altre*, veyentse que la pessa no la havian ensajat gaire.

GIRONA.—Ab gran entusiasme s' ha format dintre el quadro dramàtic de la «Agrupació Coral d' Unió Republicana», una Secció infantil que contribuirá á que sigan agradables y variadas las funcions teatrals, que tindran lloch en son propi local durant la present temporada.

ALELLA.—El 17 va representarse un hermós drama de Grau y Juliá, executat ab molt entusiasme. El director de la companyia Sr. Antoni Saladrigas, representá ab molt acert el monólech *Mestre Olaguer*. També van ferse *Las Carolinas*, Huhintshi la Srta. Carnicero y els Srs. Saladrigas, Bachs, Caussins y Boix.

Per demá, 21, s' anuncia *El cor del poble* y *Castor y Polux*.



Ab el titol de *La familia picarol*, l' aplaudit autor Anton Saltiveri ha escrit un divertit sàinet que te l' especial condició de que sense variar ni una lletra podrà representarse ab dama ó sense dama, componentse de nou personatjes, igual que el tant celebrat sàinet del mateix autor, *L' últim anglès*.



En el «Ateneu obrer del districte según» s' anuncia pera el dia 2 de Mars, el benefici dels aplaudits aficionats, Ignasi Garrigó y Miguel Sabater, posantse en escena el drama de Guimerá *En Polvora*, y el diallech de Burgas *Jordi Erin*.



En el Teatre del *Bosque de Gracia*, hi actua una companyia de vers, dirigida per el celebrat é intelligent primer actor Enrich Guitart, figuranthi com á primera dama l' aplaudida actriu Sra. Bozo, y com á actor cómic en Lluís Millá; el restó de la companyia la forman las damas Alentorn, Nugué, Morera (Josefa) y Vega, y els actors Rovira, Montesa, Guardia Cervera, Navarro y altres.

Dijous va representarse *Toreros de hivern*, de Ferrer y Codina, per demá diumenje está anunciat *Terra baixa*, de Guimerá.

—En totas las seccions del diumenje passat, en el «Pabelló Tetuan» va representarse la obreta *Mata donas*, y en el «Cinematógrafo Clavé», la comedia *Pare y padrí*.

Recull humorístich

À LA LLUNA

Lluna: avuy ma veu te canta
perque ab tũ 'm convé parla...
te vuy cantar las quaranta
y com á bon catalá
seré clar, que res m' espanta.

Tan si m' escoltas com no
vuy parlar y parlaré,
sent aixís, lo que pots fe
pera sortirne milló,
es fer veurer qu' hi vens be.

Encare que may me fico
ab lo que res no m' importa;
si avuy ab tũ m' embolico
es que l' assumpto s' ho porta...
vuy veurer si 't clavo un micol

Te la duch amenassada;
sense motiu ni rahó
l' altre dia de suptada
väs sortir tota plegada
convenintme la foscó.

Me van veurer... per supuesto;
jo vaig procurá fugí
á corra cuyta del puesto
pero ¡va, pobre de mí...!
una vara 'm va fé 'l resto.

Ta conducta sigué noble
¿de qu' estavas ressentida?
si may en la meva vida
m' he recordat del teu poble.
ni ta rassa malehida...?

Per aixó quant me 'n corria
á casa ben estovat,
vaig jurar que 'm venjaria...
Avuy ha arribat lo dia:
avuy quedaré venjat!

Y ja que 't festeja en vers
mes d' un beneyt del cabás,
al dirte jo tot l' invers
també en vers ho sentirás,
per mes que siga pervers.

De qué nos serveix al mon...?
de cap cosa de profit;
si fa llum es d' un según
y justament á la nit
quan ja tenim en Lebón,

De dia, 'ns amaga 'l nas,
ve de nit; y no ha comprés

que ningú 'n fa gens de cas:
¡Si per útil se contés
no tindriam pas lo gas...!

Y quina llum...! esblancada,
mes morta que d' un llucet
groga, trista, corsecada...
bastant sols un nuvolet
pera deixarla apagada!

Gandula com altre cosa
en estant ennuvolat,
ni sortir de casa gosa;
no mes surt, es ben provat,
quan sab que te de fer nosal

May ha sortit oportuna
per privarne malifetas:
al contrari la gent d' una
acorda, sabent sas tretas;
«tal dia, que no fa lluna.»

¿Qué 'n dirém d' illuminá
á tot hasta 'ls cementiris
ó d' antes l' antich fossa?
¿no es lo pitxor dels deliris?
ves á n' els morts que 'ls hi fa!

Basta darli una mirada
per coneixer desseguida
que mitxa cosa acertada
no por ser tinga sortida
d' aquella truyta aixafada.

Las gallas de pa torrat,
los ulls petits y sens brillo,
xato 'l nas com lo d' un gat,
la boca de cocodrillo
y 'l front petit, aplastat.

Sembla feta ab un compás
la cara de tan rodona;
res mes no té de persona
ni camas, ni mans, ni bras...
ni cabells... ¡com una mona!

Per trassarne de bursada
en conjunt sas gracias totas,
se té la cosa lograda
si 's diu qu' es tota plegada,
un carbassó... sense potas.

Ella, la ximple, 's passeja
á desdir, gastant solapa!
creyentse que qui la veja
te de dirne: ¡si qu' es guapal

quan de lletja fastigueja...

Com á tonta, es vanitosa:
fent la competencia al sol
algun cop la ximple gosa...
¡Mare de Deu quin bunyol;
te de fugir presurosa!

Ara me l' han enfilada
los sabis, ab la manía
de que 's veu qu' es habitada...
pres mes no li faltaria
per estar ben arreglada!

Dant per certa la patranya,
gent d' allá, ¡quina fortuna!
si un llunátich dels d' Espanya
sols lo tractarlo importuna...
ves llunátichs de la lluna!

Fora de quatre pavanas
que en versos li diuen bella,
y dels sabis tarambanas,
ningú se recorda d' ella
ni de saberne te ganas.

Si bé en las salas se trova
pél qu' es ordinaria y brusca
no es dirne cap cosa nova,
que des l' antigalla 's busca
poguerla ficá á n' el cova.

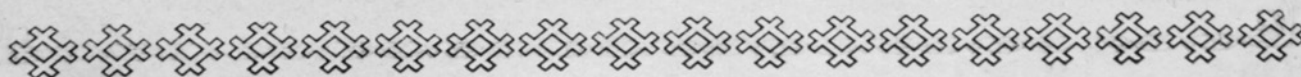
Per últim, fins la quitxalla,
y aquí la trovo oportuna,
la fa anar com sach de palla
cantant: «la lluna... la pruna...»
y lo demés que se calla.

Resumint, per acabá;
no serveix per res de bo,
es dolent tot lo que fá,
la seva cara es de pá,
y sa cara es lo milló.

Ja veus, lluna, com te tracto,
disposat á armar pendencia;
de res dit, no me 'n retracto,
qu' á tũ 't deixo sens clemencia
á la lluna de Valencia.

Y encare que tũ, tot d' una,
pél qu' he sigut atreuit,
intentis fermen alguna,
veyas si 't temo qu' al llit
me 'n torno, qu' aixó es la lluna.

ROSSENDO ARÚS Y ARDERIUS



IMPREMTA DE SALVADOR BONAVIA, CARRER PETRITXOL, 2. BARCELONA.

COMEDIAS EN UN ACTE de J. PIQUET

Un poca vergonya . . . 0'50 Ptas.
Uu safreig . . . 0'50 »
Lo Pronunciamant . . . 0'50 »

HA SORTIT A LLUM

FUGINT DEL NIU

COMEDIA D' ENREDO, EN TRES ACTES Y EN PROSA

ORIGINAL DE FRANCISCO XAVIER GODO

PREU: 2 Pessetas

¡JA HA SORTIT!

En Pau de las calças curtas

Comedia de gran éxit á Romea,
per R. FRANQUEZA y COMAS.

— Preu: UNA pesseta —

JOAQUIM ROIG

ROJAS

COLECCIÓ DE POESÍAS

SÉRIAS Y HUMORÍSTICAS

Propias pera recitar-se en vetlladas, etc.

Un volúm de mes de 100 planas: 1 pesseta.

DE PILLO A PILLO...

ENTREMÉS, per Visents Andrés y Manel Noël

Preu: DOS Rals

Comedias de A. Saltiveri

(EN UN ACTE)

L' últim anglès. 0'25 Ptas.
Un mort ressusitat. 0'25 »
Un tenorio á trossos 0'25 »
Lo senyor de l' americana 0'25 »
Las mitjas de la Paula 0'25 »
Gras y magre 0'25 »
La filla del Comendador 0'50 »
L' Exemple (dramàtic) 0'50 »

OBRA NOVA

DIVAGANT...

MONÓLECH JOCOSERIO

(Creació de Novelli)

Traduit per J. Burgas

Preu: 0'50 ptas.

L' éxit de la temporada

LA SANTA ESPINA

Original de

ANGEL GUIMERA

— Preu: 2 ptas. —

D' ACTUALITAT

El ball de la Candelera

Comedia en un acte, en vers;
2 homes y 1 dama. 1 Ral

¡Carnestoltes!

Dialech per homes. 1 Ral

NOVA EDICIÓ

S' ha reimprés el celebrat drama

LO PORT DE SALVACIÓ

— ORIGINAL DE JAUME PIQUET —

Preu: 2 pessetas.

¡UN TIP DE RIURE!

Un viatge á Barcelona

Mono-dialech en vers original de

— Salvador Bonavia —

Preu: Un ral.

Teatre de Noys

≡ Colecció de dotze comedias originals de A. de Rius Vidal.

PRIMERA SÉRIE

El Camí del Cel. — El Baylet de la Mastia.
La Enjogassada. — El Quarto de las Ratas.
Els Noys Poruchs. — Quan seré gran.

SEGONA SÉRIE

Las Bonas Obras. — Un llaminer castigat.
Noblesa d' ànima. — El Reyet de casa.
Vosté senyor galan... — Aucellets fora del niu.

Cada comedia UN Ral. — Un volúm ab las dotze comedias DEU Rals.

Las obras anunciadas en aquesta plana se troban de venda en la administració d' aquest setmanari: carrer Petritxol, 2. Imprempta de Salvador Bonavia, Barcelona. — Si algú de fora solicita alguna d' aquestas obras, té de acompanyar l' import en sellos de 15 cts., ó lliuransa de Giro Mútuo, etc, y la rebrá á volta de correo, franch de ports. Si ho desitja certificat té d' acompanyar un ral, import del mateix. Els corresponents disfrutaran descompte.